

Boeteviering: Matteus 26,14-25

“ Wat wilt ge me geven, als ik hem aan u overlever?”

Wat een vreselijke vraag, uit de mond van een vriend van Jezus aan mensen die erop uit zijn Hem ten val te brengen.

Hij heeft de woorden beaamd van Petrus na de broodrede: ‘Tot wie zouden wij gaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven’. Hij heeft het getuigenis gehoord: ‘Gij zijt de Messias’. Hij was zelf getuige van Jezus' woorden en daden, van zijn liefde voor de zwakken, de zieken, de kinderen; van zijn onverschrokken moed om de farizeeën te weerspreken, waar zij de Thora naar hun eigen hand zetten. Judas moet diep ontgoocheld en vertwijfeld zijn geweest, zwaar teleurgesteld in zijn verwachtingen. Niet bij machte om zijn verwachting omtrent de Messias bij te stellen op het zien en horen van Jezus in wiens nabijheid hij leefde.

Zoals ieder in die dagen hoopte hij dat de Messias het volk van Israel zou bevrijden uit de onderdrukking en vernedering, de Romeinen zou verjagen en het koninkrijk van David zou herstellen. Aan die verwachting beantwoordde Jezus niet.

Dat moet uitermate verwarrend geweest zijn voor de apostelen: nl. enerzijds het algemene beeld dat men had van de Messias en anderzijds Jezus' optreden,

allesbehalve revolutionair. Zelfs bij de hemelvaart stelden zij Jezus opnieuw de vraag: Heer, herstelt u in deze tijd het koninkrijk van Israel?

Overkomt ons die verwarring niet eveneens? Ook wij hebben onze verwachtingen omtrent de Messias, omtrent Jezus, omtrent ons leven als monnik. Zij werden gevormd door wat we hoorden en zagen, wat wij mochten ervaren, zij werden ook vervormd door onze eigen voorstellingen door het verwachtingspatroon dat wij zo graag toesnijden naar eigen maat, alsof wij niet geschapen zijn naar Gods beeld en gelijkenis, maar de werkelijkheid zich heeft te vormen naar ons beeld... nl. dat geschieden zal wat ons als het ware geluk voor ogen staat: welzijn, gezondheid, voorspoed in het leven en in het werk, enz.

Overkomt het ons niet eveneens, dat we in Jezus teleurgesteld zijn, dat we niet de verhoring of de bevrijding hebben gekregen, waarvoor we hebben gebeden, of zelfs offers voor hebben getroost?

Verleid die ontgoocheling ons ook niet tot vertwijfeling en onzekerheid soms zelfs tot ontrouw en tot het gaan van eigen wegen tegen beter weten in? Misschien moeten we dan nu onszelf de vraag

stellen: Hoe kon ik denken en doen zoals ik heb gedacht en gedaan? En verder: Rondkijkend in de wereld met al zijn leed en geweld en onrecht en verdriet, hoe vaak zien we er Jezus niet op aan, dat er geen keer komt in al dat kwaad? En als we denken en praten over de kerk: hoe gemakkelijk hebben wij geoordeeld over situaties en personen, en alles toegesneden naar eigen maat? Hoe dikwijls hebben wij gezegd: “Hoe lang moeten we wachten tot u het koninkrijk van Israel zult herstellen, het aanzien van de wereld zult veranderen, een wereld omgekeerd?” God verhoede, dat wij Jezus overleveren aan de kwade krachten en machten, die uit zijn op vernietiging van alles wat Jezus ons verkondigd heeft. Overleveren wil nu zeggen: geen geloof en waarde meer hechten aan het visioen van Jezus, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en het visioen als het ware verkopen aan een door macht beheerste wereld met eigen denkbeelden en ideologieën. die doordrenkt zijn met doorgaans immorele en gewetenloze eigenbelangen. Overleveren wil nu zeggen: breken met alles wat Jezus zó heilig en dierbaar is, dat Hij zijn leven ervoor heeft gegeven in een nacht vol lijden en spot. Hem niet volgen, maar als het ware voorschrijven wat er moet gebeuren en de regie overnemen. Niet luisterend leven, maar manipulerend. Wat is het

immers moeilijk om met Jezus in te stemmen: “Niet mijn wil geschiede, maar die van U, Vader”
Ik kan me niet voorstellen, dat we zover zouden gaan als Judas: Jezus overleveren, verraad plegen aan Hem als Persoon, als onze Vriend. Maar zouden wij sterker zijn dan de apostelen, die Jezus in de hof van Olijven in de steek hebben gelaten als onze trouw net zo zwaar op proef gesteld wordt als hun trouw? Als Petrus, die Jezus driemaal verloochende in die nacht: als we voor ons geloven moeten uitkomen in bedreigende omstandigheden? Laten we dan bedenken hoe Jezus na zijn verrijzenis Petrus bij de hand nam en tot driemaal toe zijn liefde jegens de Heer liet uitspreken. Daarmee gaf Jezus Petrus de gelegenheid zijn ontrouw recht te zetten. Spreken ook wij oprecht onze liefde uit tegenover de vergevingsgezinde Heer. Hij zal ons in zijn armen sluiten, ons bemoedigen en sterken en ons in vertrouwen zijn weg doen gaan. Amen.